

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Medlem Hr. J. S. Foget i denne Sag, da det ærede Medlem ikke er eller ikke ønsker at være modtagelig for Ræson. Det ærede Medlem mener vedvarende, at de 8 Repræsentanter, som de politiske Partier har i Nationalbankens Repræsentantskab, maa opfattes som Gidsler, og synes, at det var et udmærket Udtryk, han dér havde fundet. Saaledes opfatter de 8 Repræsentanter imidlertid ikke deres Stilling, og deri gør de ret. Partierne er nemlig ikke bundet af den Stilling, deres Repræsentanter indtager i Nationalbankens Repræsentantskab. Jeg kan sige det med fuldkommen Sikkerhed for mit Partis Vedkommende. Vi føler os ikke bundet af Repræsentanterne, og Repræsentanterne skal heller ikke tage Hensyn til Partiet. Repræsentanterne er fuldkommen frit stillet, men det er ganske naturligt, at de politiske Partier er repræsenteret inden for Nationalbanken, for at de derigennem kan blive orienteret.

Det ærede Medlem paastaar vedvarende, at Nationalbankdirektør Bramsnæs handler med diktatorisk Bemyndigelse. Jeg efterlyser atter, hvor det ærede Medlem har dette fra. Jeg synes da ikke, Figura viser det. Jeg har ikke i den Tid, jeg har haft den Ære at være Handelsminister og samtidig kgl. Bankkommissær, haft nogen som helst Lejlighed til at konstatere, at Nationalbankdirektør Bramsnæs eller Nationalbanken i det hele taget optræder eller søger at optræde som Diktatorer, hverken over for Bankerne eller over for Erhvervslivet.

Det ærede Medlem spurgte endvidere, om dette var Begyndelsen til en videre Beføjelse til Nationalbanken. Nu synes jeg egentlig ikke, det foreliggende Lovforslag indeholder ret mange Beføjelser for Nationalbanken, men i øvrigt vil jeg besvare Spørgsmaalet derhen, at hvis det bliver nødvendigt, hvis Forholdene udvikler sig paa en saadan Maade, at det inden for Regeringen skønnes ønskeligt at give Nationalbanken Beføjelser, saa faar Nationalbanken Beføjelserne, for saa vidt Rigsdagen kan give Tilslutning til noget saadant. Det er ikke et Spørgsmaal, der kan besvares med et Ja eller et Nej, det er et Spørgsmaal, hvis Besvarelse afhænger af Forholdenes Udvikling.

Til Slut vil jeg gentage, at det Forslag, jeg har haft den Ære at forelægge for Rigsdagen, er et Forslag, som er godkendt af alle de Parter, der har direkte Interesse i det. At sende Forslaget ud til

Folkeafstemning har jeg nu ikke tænkt mig, selv om man kunde gøre det. Skulde man overhovedet sende Forslag ud til Folkeafstemning, tror jeg nok, det skulde være Forslag af en anden Karakter end dette.

J. S. Foget: Nej, jeg er ganske klar over, at Ministeren ikke agter at sende dette Forslag ud til Folkeafstemning. Det var netop det, jeg understregede, at hvis det havde Mulighed for at komme ud til Folkeafstemning, saa vilde hverken Ministeren eller Regeringen sikkert nogen Sinde have fremsat det; for at lade det bedømme af Befolkningen, det vilde være det samme som at udtale Dødsdommen over det.

Naar Ministeren siger, at man fra konservativ Side ikke føler sig bundet af sine Repræsentanter i Nationalbankens Repræsentantskab — og jeg forstaa, Ministeren siger dette som noget generelt, der ogsaa gælder for de øvrige Partier —, falder det mig vanskeligt at forstaa, hvorfor det netop skal være politiske Repræsentanter, der sidder i Nationalbankens Repræsentantskab. Hvis det ikke tilsigter en Samhørighed mellem de paagældende Parter, vilde det være rigtigere, synes det mig, at udpege virkelige sagkyndige i Stedet for at have eventuelt veltjente Partimedlemmer som Repræsentanter i Nationalbanken.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser, Skatkammerbeviser og Stats-Spareobligationer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2047).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.